

ΕΤΟΣ 66ον

16 Δεκεμβρίου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 50 (3420)

ΔΕΙΠΝΟΝ ΜΕΓΑ

Πολύ παράξενη και άπροσδόκητη φαίνεται η αντίδραση τῶν προσκεκλημένων στο δείπνο. Ὁ πλούσιος οικοδεσπότης δέν τοὺς κάλεσε γιά ἓνα κέρασμα, ἀλλὰ σέ «δειπνον μέγα»· καί ὄχι μόνο αὐτό, ἀλλὰ τοὺς τίμησε, ἐκτός ἀπό τήν ἐπίσημη πρόσκληση, καί μέ ὑπενθύμιση μέσω δούλου ὅτι «ἔτοιμά ἐστιν πάντα». Στή σημερινή ἐποχή εἶναι μᾶλλον βέβαιο ὅτι κανείς ἄνθρωπος δέν θά ἀρνιόταν τέτοια εὐκαιρία πλουσίου συμποσίου καί –γιατί νά τό κρύψουμε;– ἄφθονης τροφῆς τῆς ματαιοδοξίας του.

Ἡ αἰτία τῆς ἄρνησης

Πρὶν ἀπό μερικά χρόνια κάποιος Ἀμερικανός ἑκατομμυριούχος, θέλοντας νά ἐμπαίξει αὐτή τήν ἄρρωστη δίψα τῶν ἐπωνύμων γιά προβολή, κάλεσε περίπου χίλια ἄτομα ἀπό τήν κοσμική ἀφρόκρεμα τῆς Νέας Ὑόρκης σέ δεξίωση στό πιό ἀριστοκρατικό ξενοδοχεῖο τῆς πόλης. Κανείς δέν ἀρνήθηκε τήν πρόσκληση. Ὅλοι τοὺς ἦταν ἐκεῖ. Τότε, στό ζενίθ τῆς εὐωχίας, ὁ οικοδεσπότης πῆρε ἓνα μικρόφωνο καί τοὺς εἶπε: «Χαίρετε! Εἶμαι αὐτός πού σᾶς κάλεσε. Δέν μέ γνωρίζετε, οὔτε σᾶς γνωρίζω. Ὅμως οὔτε ἓνας ἀπό σᾶς δέν ἀναρωτήθηκε “ποιός εἶναι αὐτός ὁ ἄγνωστος πού μέ καλεῖ”. Ὅλοι σας παραβλέψατε αὐτή τή “λεπτομέρεια”, προκειμένου νά μήν χάσετε μιᾶ ἀκόμη κοσμική ἐκδήλωση. Αὐτά εἶχα νά σᾶς πῶ καί γι’ αὐτό σᾶς κάλεσα. Μπορεῖτε νά συνεχίσετε τή διασκέδασή σας».

Εἶναι προφανές ὅτι οἱ ἐπίσημοι προσκεκλημένοι τῆς σημερινῆς παραβολῆς, «οἱ ἄρχιερεῖς καί γραμματεῖς τῶν Ἰουδαίων καί ὅσοι τιμιώτεροι τοῦ πλήθους» (Ζιγαβνός), δέν διέφεραν καί πολύ ἀπό τοὺς κοσμικούς τοῦ ἀναφερθέντος περιστατικοῦ. Σέ ματαιοδοξία καί ὑποκρισία σίγουρα τοὺς ξεπερνοῦσαν. Ἐπιδίωκαν «τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις, τοὺς ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς», καί ὅλα –ἀκόμα καί τό νά «μεγαλύνουν τά κράσπεδα τῶν ἱμα-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

(Λουκ. ιδ' 16-24, Ματθ. κβ' 14)

Πολλοί οι καλεσμένοι, λίγοι όμως οι έκλεκτοι

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλοὺς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἐκεῖνος, ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης, εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἐξέλθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δούλος· Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον· Ἐξέλθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκεῖνων τῶν κεκλημένων γεύσεταιί μου τοῦ δείπνου. Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ έκλεκτοί.

τιῶν τους»– τὰ ἔκαναν «πρὸς τό θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις» (Ματθ. 23,5-7). Τέτοιοι, λοιπόν, ἐγωιστές ἄνθρωποι ἦταν ἀδιανόητο νὰ ἀρνηθοῦν πρόσκληση σὲ «δεῖπνον μέγα».

Τότε γιατί δέν ἀνταποκρίθηκαν, καί μάλιστα προφασιζόμενοι λογικές μέν καί νόμιμες, ἀλλήλα ἀνεπαρκεῖς δικαιολογίες; Ἡ ἀπάντηση βρίσκεται στό ὅτι δέν τοὺς ἐνθουσίαζε τό ἐδεσματολόγιο. Τά ἔτοιμα ἐδέσματα τοῦ «μεγάλου δείπνου», κατά τόν ἅγιο Κύριλλο Ἀλεξανδρείας, ἦταν: «Ἀμαρτιῶν ἀπόθεσις, Πνεύματος Ἁγίου μέθεξις, υἰοθεσίας λαμπρότης, βασιλεία οὐρανῶν». Εἶναι φανερό ὅτι ματαιοδοξίες, φιλοπρωτίες, παχυλές ἀντιλήψεις γιά μεσσιακή βασιλεία μέ ἐθνική εὐδαιμονία καί δόξα, δέν συμπεριλαμβάνονταν στά προσφερόμενα «πιάτα». Γι' αὐτό οἱ ἐπίσημοι προσκεκλημένοι ὄχι ἀπλῶς δέν ἐνθουσίαστηκαν ἀπό τήν πρόσκληση, ἀλλήλα τήν ἄκουσαν σάν ἐνοχλητική ἀφύπνιση καί ἔλεγχο.

Ποιοί «ἀνακληθήσονται» καί ποιοί «ἐκβληθήσονται»;

Ἔτσι ἐξηγεῖται γιατί, ὄχι μόνο ὁ Ἡρώδης, ἀλλήλα καί «πᾶσα Ἱεροσόλυμα ἐταράχθη», ὅταν κάποιοι ἄλλοι προσκεκλημένοι ἀπό τά βᾶθη τῆς Ἀνατολῆς τοὺς «ξύπνησαν» ρωτώντας «ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς;». Μὲ ἄλλα λόγια τοὺς εἶπαν: «Τί κοιμόσαστε; Ξυπνήστε. Ἦρθε ὁ ἴδιος ὁ Βασιλιάς, "μορφὴν δούλου λαβῶν", γιά νὰ μᾶς πεῖ "ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα". Τό τραπέζι εἶναι ἔτοιμο καί μᾶς περιμένει». Ἐκεῖνοι ὅμως οἱ «ἐπίσημοι», ποῦ νὰ καταδεχοῦν

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολή, «Κάποιος ἤθελε νά παραθέσῃ μεγάλο δεῖπνον καὶ ἐκάλεσε πολλούς. Καὶ ἔστειλε τὸν δούλον του κατὰ τὴν ὥραν τοῦ δεῖπνου νά πῆ εἰς τοὺς καλεσμένους, “Ἐλάτε, διότι ὅλα εἶναι πιά ἔτοιμα”. Ἄλλ’ ἄρchiσαν διὰ μιᾶς ὅλοι νά δικαιολογοῦνται. Ὁ πρῶτος τοῦ εἶπε, “Ἀγόρασα κάποιο χωράφι καὶ πρέπει νά πάω νά τό ἰδῶ· σέ παρακαλῶ, θεώρwsέ με δικαιολογημένον”. Ἄλλος εἶπε, “Ἀγόρασα πέντε ζευγάρια βῶδια καὶ πηγαίνω νά τά δοκιμάσω· σέ παρακαλῶ, θεώρwsέ με δικαιολογημένον”. Ἄλλος εἶπε, “Ἐνυμφεύθηκα γυναῖκα καὶ γι’ αὐτό δέν μπορῶ νά ἔλθω”. Καὶ ἦλθε ὁ δούλος καὶ τά εἶπε αὐτά εἰς τὸν κύριόν του. Τότε ὠργίσθηκε ὁ οἰκοδεσπότης καὶ εἶπε εἰς τὸν δούλον του, “Ἐβγα γρήγορα στὶς πλατεῖες καὶ τοὺς δρόμους τῆς πόλεως καὶ φέρε ἐδῶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς”. Καὶ εἶπε ὁ δούλος, “Κύριε, ἔγινε ἐκεῖνο πού διετάξες καὶ ὑπάρχει ἀκόμη χῶρος”. Καὶ εἶπε ὁ κύριος εἰς τὸν δούλον, “Ἐβγα εἰς τοὺς δρόμους καὶ εἰς τοὺς περιφραγμένους τόπους καὶ ἀνάγκασέ τους νά μποῦν, διὰ νά γεμίσῃ τό σπίτι μου. Διότι σὰς λέγω, ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖνους, πού εἶχαν προσκληθῆ, δέν θά γευθῆ τό δεῖπνον μου”. Πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, ὀλίγοι ὅμως εἶναι οἱ ἐκλεκτοί».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιβιζαίου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἀφύπνιση ἀπὸ τοὺς «κεκλήμενους ἐκ τῶν ὁδῶν καὶ τῶν φραγμῶν». Καὶ γιὰ νά συνεχίσουν τὸν ὕπνο τους, δέν δίστασε ὁ –ὡς μὴ ὦφελε– τρομοκρατημένους βασιλιάς τους νά σφάξει χιλιάδες νηπίων.

Μετά τὴν ἄρνηση τῶν «τιμιωτέρων» προσκεκλημένων ὁ οἰκοδεσπότης κάλεσε ἀπὸ «τάς πλῆτειας καὶ τάς ρύμας τῆς πόλεως» τοὺς Ἰουδαίους πού εἶχαν «ἀσθενῆ, ἀφεγγῆ καὶ χωλεύουσιν τὴν διάνοιαν» (ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας). Τοὺς κάλεσε ὁ Χριστός διὰ τῶν Ἀποστόλων του: «Πορεύεσθε μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀποπληθῶτα οἴκου Ἰσραὴλ». Πολλοὶ ἀνταποκρίθηκαν. Καὶ ἐπειδὴ ὑπῆρχε ἀκόμη χῶρος, κάλεσε καὶ τοὺς ἐξ ἔθνῶν μέ «συντονωτέραν κλήσιν» λέγοντας στόν σταλῆντα δούλο: «ἀνάγκασον εἰσελθεῖν». Αὐτὴ ὅμως ἡ ἐντολή δέν σημαίνει κατάργηση τῆς ἐλευθερίας τῶν καλουμένων καὶ βίαιη προσαγωγή. Ἀπλῶς δείχνει ὅτι, γιὰ νά πιστέψουν τὰ ἔθνη, χρειάζεται μεγαλύτερη δύναμη ἀπὸ τὸν Θεό καὶ πιό κοπιαστικὴ γι’ αὐτοὺς διαδρομῆ.

Τό ὅτι ἡ «διαδρομῆ» γιὰ τὰ τέκνα Ἀβραάμ ἦταν εὐκολότερη φαίνεται χαρακτηριστικὰ στόν βίο τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἰουδαίων (26 Δεκεμβρίου). Γι’ αὐτόν τὸν «ἀγαθόν Ἰσραηλίτην» ἦταν ἀρκετό νά δεῖ ἓνα Χριστιανό νά σχηματίζει στό στόμα του τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ ἐνῶ χασμουριόταν, γιὰ νά νιώσει τό κάλεσμα τοῦ Χριστοῦ στό «Μέγα Δεῖπνο». Ἀναζήτησε τὴν ἀλή-

16 Δεκεμβρίου 2018: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ

«Τῶν ἁγίων προπατόρων». Ἀγγαίου προφήτου (500 π.Χ.).

Θεοφανοῦς βασιλείσσης († 894). Μοδέστου ἀρχιεπ. Ἱεροσολύμων († 634).

Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Κολ. γ΄ 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιδ΄ 16-24, Μτ. κβ΄ 14.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 23 Δεκεμβρίου, πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Μτ. α΄ 1-25.

θεια, μεταστράφηκε καί ἔγινε Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας· καί φυσικά θά κρίνει τοὺς ὁμοεθεῖς του, πού περιφρόνησαν τὴ θεία πρόσκληση. Τό ἀδικαιολόγητο τῆς ἄρνησῆς τους φαίνεται καί ἀπὸ τὴν ἐντολή τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς Ἀποστόλους: « Ἄν κάποιος δέν σᾶς δεχθεῖ καί δέν ἀκούσει τὰ λόγια σας, φεύγοντας τινάξτε καί τὴ σκόνη ἀπὸ τὰ πόδια σας». Καί ὁ μόνος φιλόνητος Κύριος συμπλήρωσε τὰ φοβερά λόγια: «Τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως, μέ μεγαλύτερη ἐπιείκεια θά κριθοῦν οἱ κάτοικοι τῶν Σοδόμων καί τῶν Γομόρρων παρά αὐτοῖ πού δέν θά δεχθοῦν τό κήρυγμά σας».

Ἐτοίμασε τό ὑπερῶν

Ὅλα αὐτά δείχνουν ὅτι ἡ ἐτοιμασία τοῦ Δείπνου εἶναι ἀμφίπλευρη: καί ἐκ μέρους τοῦ Καθιούτος καί ἐκ μέρους τῶν καθουμένων. Καί ὁ μὲν Οἰκοδεσπότης πολλοπλῶς καί συνεχῶς μᾶς βεβαιώνει ὅτι ὅσον ἀφορᾷ Ἐκεῖνον «ἔτοιμά ἐστι πάντα». Χρειάζεται ὁμως κι ἐμεῖς νά ἐργαστοῦμε ἐντατικά γιὰ τίς δικές μας ἐτοιμασίες: νά εὐτρεπίσουμε τὴν ψυχὴ μας γιὰ νά ἔχουμε «ῶτα ἀκούειν» τὴν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου πρόσκληση· νά καθαρίσουμε τὴν καρδιά μας ἀπὸ πάθη, γιὰ νά ἐτοιμασεῖ τό «ἀνώγειον» καί νά στρωθεῖ τό τραπέζι· καί νά ἀποκτήσουμε «στολήν τῆς ψυχῆς» λαμπρὴ ἀπὸ ἀρετές, γιὰ νά μὴ μᾶς ποῦν οἱ ὑπηρέτες: «Ἐταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου;». Ἄραγε ποίος κόπος δέν ἀξίζει, γιὰ νά ἀκούσει κανεὶς τό τοῦ ἁγίου Ἀνδρέα Κρήτης: «Μακάριός ἐστιν, ὅς δύναται πιστῶς ὑποδέξασθαι τὸν Κύριον, ἀνώγειον μὲν τὴν καρδίαν προετοιμάσας καί δεῖπνον τὴν εὐσέβειαν»!

Ἀρχιμ. Β. Λ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὄρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδίκτυου: www.apostoliki-diakonia.gr
